

KIRKKORAKENNUSHANKKEESTA RIVISEURAKUNTALAISEN AJATUKSIA ...

Kirkkotyömaamme näkyvyydestä huolehtii Paikallis-TV, jonka lauseena on: ”Jokaisella on tarina kerrottavana”. Nyt on minun vuoroni avata tarina-arkkuani.

Elämme varsin epämiellyttävää korona-aikaa, joka vaikuttaa meidän jokapäiväiseen toimintaan myös täällä Ylivieskassa. Tuskin kukaan osasi ajatella, kun peruskiveä muurattiin 10.12.2019, jolloin oli jo haaveissa seuraava yleisötapahtuma eli harjakaiset keväällä 2020 huhti-toukokuussa, että tuskin tätä yhteistä tilaisuutta on – tai siis tuolloin oli, sehän on siirtynyt nyt tulevan syyskauden ohjelmaksi. Tuona aikanahan jo Wuhanissa Kiinassa jylläsi tämä korona - myönnän, että tämä voi olla hätävarjelen liioittelua, mutta olen realisti nyt tässä tilanteessa. Tähän yhteyteen sopinee eräs siteeraus Tuntemattomasta alikersantti Lehdolta: ”Se sitä nykyään on kova kulkemaan.”

Näyttää kuitenkin siltä, että itse rakentamiseen tämä korona ei ole vaikuttanut. Rakennus edistyy omalla painollaan, netissä tätä voi seurata samoin kuin käymällä rakennustyömaan luona. Kun alun perin tätä tekstiä kirjoitin keväällä 2020, niin mielestäni tuolloin maaliskuun kääntyttyä loppupuolelle edistyksellisimmät tapahtumat näkyivät sieltä, mistä aikanaan valtaosa seurakuntalaisista ja muista vieraista tähän rakennukseen ottavat kontaktia, eli pääsisäänkäynnin puolelta. Käydessäni keskiviikkona 19.3.2020 kävelyllä siellä näkyi tämän päädyn muotoutuminen, toisen pienemmän harjakaton tukirakennelma oli jo pitkälti valmis. Saamani tiedon mukaan sinne ei kuitenkaan ole nyt tällä hetkellä mahdollista asentaa toista kameraa ja muutenkin uusissa kamerakulmissa on juridisia seikkoja huomioita. Myös siellä nurkalla alkoi näkyä tiilimuurausta seinäbetonipilarien väliin.

Kuten mainitsin, edessä on käsittääkseni seuraavana harjakaiset. Siitä alkuperäisestä tilaisuudesta keväällä jouduimme me seurakuntalaiset ja muut sidosryhmät yhteisenä tilaisuutena luopumaan, sillä Herra antoi maailman kärsiä koronatilanteella. Tällaista tilaisuuttahan ei jälkikäteen voi toistaa vaan se on toisenlainen, kun rakentaminen tämän keväällä menneen ja nyt syksyllä tulevan harjakaistilaisuuden jälkeen edistyy omalla painollaan eikä tätä rakentamista kuitenkaan haluta seisauttaa. Kuitenkin koko aikana Kotikirkon rakentajat –ryhmittymä ja varsinaiset työntekijät saivat alkuperäisen harjakaistilanteen aikaikkunassa kaiken tukemme, näin uskon ja toivon. Ja me alamme jo odottaa sitten tulevaa seuraavaa yhteistä tilaisuutta, mikä se sitten onkaan.

Meistä ylivieskalaisista, olimmepa seurakunnan jäseniä tai emme, varmastikin kaikki ovat nähneet rakentamisedistymisen ja henkilöt muistelevat havainnekuvia – lisäksi ainakin paikallislehdistö on sopivasti kertoillut edistymisestä. Se, mitä näemme jo nyt, on varmastikin toisenlainen kuin kuvista pystyi luomaan mielikuvaa. Itse muistelen havainnekuviin antaneen harmaan vaikutelman, nythän ulkoasu on entistä kirkkoa kunnioittavasti vaalea tai vaaleankeltaisen sävyinen. Rakennusaikana näkyy ja on näkynyt sitä, mikä aikanaan jää ulko- ja sisäseinien peittoon sekä millaista on rakentajien panostus. Katontekijätkin ovat tehneet pitkää päivää, sen erityisesti mainitsen. Ulkoisesti alkaa olla valmista pikkuhiljaa ...

Rakentamisessa alkaa nyt paitsi enenevästi sisätilojen rakentaminen myös uusi rinnakkaisosa, kun kesän jälkeen alkaa tapulin teko kirkkopuistoon. Se onkin varmasti tunteellinen juttu, kun käsittääkseni vuosisatoja koskematon alue entisen pääportaikon edessä ensin aukaistaan – mitä sieltä löytyykään. Aavistan, että tässä tapulirakentamisessa kuten myös meneillään olevassa kirkkorakennusrakentamisessa

alitajunnassa tahtomattaan rakentajat tuntevat jonkinlaista historian havinaa ja kunnioitusta ympärillä olevia vainajia kohtaan – sekä tietenkin tulevaa Ylivieskan maamerkkiä kohtaan. Näkyihän se edesmenneen kirkon torni kauas etenkin entisen emäpitäjän Kalajoen suuntaan – se näky oli varmastikin ainakin henkistä turvallisuutta tuova matkalaisen sisikuntaan.

Kun ensi vuonna saadaan kirkkorakennus ja tapuli käyttöön, alkaa sitten ensi vuonna myös kirkon ympäristön fiksaus, vaikka talvella tätä jo ennakoidaan olosuhteiden mukaan. Lisäksi meillä on harvinainen tilanne, samalla alueella on kaksi paikkaa kirkollisille tilaisuuksille – tällaista mahdollisuutta en tiedä missään muualla Suomessa. Säätilan mukaan toimittaneen eli jos ja kun on alun perin ajateltu ulkotilaisuus ja tuleekin rajuilma, on mahdollista käsittääkseni järjestää tämä vastaava tilaisuus kuivissa sisätiloissa sekä päinvastoin eli jos ja kun on alun perin ajateltu sisätilaisuus ja onkin hyvä säätila, niin miksipä jättää käyttämättä Herran avotaivaan alla oleva tila, muistokirkkomme. Eihän nämä taida olla muuta kuin järjestelykysymyksiä ... Ja tarvittaessahan kai voidaan järjestää samanaikaisesti kolmekin tilaisuutta Ylivieskan keskustassa ja sen välittömässä läheisyydessä, yksi kirkkorakennuksessa, yksi muistokirkossa ja yksi Suvannolla!

Nyt keskikesällä rakentaminen on edistynyt silminnähävästi ja saamieni tietojen mukaan olemme aika lailla kustannusarviossa, kun ottaa huomioon alkuperäisen kustannusarvion ja nykyisen tilannekatsauksen eron sekä rinnalle tulleen kellotapulien kustannusarvion. Me olemme huomattavasti paremmassa asemassa siis kustannusten suhteen kuin koko Suomen yhden merkittävimmistä rakennusurakoista eli Helsingin Olympiastadionin saneerauksen laita on – senhän alkuperäinen kustannusarvio eli budjetti oli 209 miljoonaa euroa, se kuitenkin kohoaa noin 350 miljoonaan euroon. Näitä ei pitäisi ehkä verrata keskenään, onhan paikkojen luonne erilainen, ja molempien avautumista odotetaan. Olympiastadion, joka oli alun perin valmistunut vastaanottamaan maailman urheilevan nuorison kesälle 1940, mutta silloisten tilanteiden johdosta tapahtumapaikaksi tuli kesällä 1952, oli ja on Suomen kansainväliseen tietoisuuteen murtautumisen symboli kuten mielestäni on nyt meidän tuleva Trinitas – osoittaahan Trinitaksemme Herran kansan osan halua pysyä tietoisuudessa kaltaistensa joukossa. Molempiin on saamieni tietojen mukaan odotettavissa yleisövierailuja, tosin mittasuhteethan ovat erilaiset. Seuraava kirkollinen seuranta on sitten pienemmässä mittakaavassa Kiihtelysvaarassa, mikä on meidän rinnakkaisilmiömme.

Muistan minäkin hyvin kun suunnittelun aikana oli enemmän negatiivista kritiikkiä kuin nyt, siitä tuskin päästään eroon valmistuttuaankaan. Seurakuntamme jäsenistö valtaosaltaan ainakin odottaa jo uutta kirkkorakennusta ja sen valmistumisen jälkeistä aikaa, kirkkopalon jälkeen meni aikaa tottua pienempään Suvannon kappeliin sekä osittain kirkollisten toimitusten tapahtumiseen niin muissa seurakuntamme rakennuksissa kuin muiden lähiseurakuntien rakennuksissa – osa jätti varmasti täysin seurakunnallisen osallistumisen. Nyt on odotettavissa toivottavasti paluuta, ei nyt entiseen, mutta silti. Tottuminen isompaan, toisenlaiseen rakennukseen vie aikansa sekä samoin kuulemaan keskustassa kirkonkellojen kumahtelut etenkin sunnuntaiamuisin samalla kun vietämme seurakuntakoti Marian jäähyväisiä. Uskoakseni, vaikkei ole varmuutta, kriittisimmätkin henkilöt käynevät sitten valmiissa rakennuksessa ihan katsomassa, onko heidän kritiikkinsä aiheellinen vai pitääkö kääntää takkia. Vaikka meille valmistuukin nyt seurakunnan kolmas kirkko, ei käsittääkseni täysin hiljene muut seurakunnan rakennukset – toimituksia niissä varmasti on eikä niitä saa unohtaa, muistamalla käyttää niitä ylläpidämme niiden tasoa ja vältämme isot korjaustarpeet. Lisäksi tämä helpottaa lähiseurakuntien rakennusten kirkollista käyttöä ylivieskalaisten tarpeesta niiden omien seurakuntalaisten käyttöön.

Itse olen jatkanut rakentamisenkin aikana nettilinkistön keruuta, mikä mainittakoon. Lisäksi olen saanut havaita, että tästä hankkeesta eli kirkkopalosta alkaen on jo tehty parikin Youtube-videota Tuomas Salon toimesta. Myös on mainittava havaintoni, että palanutta kirkkoa muistetaan muutamien soittovälinein sekä pienoismallin muodossa – näistähän ja muusta edistymisestä hankkeessa on saatu lukea lehdistössä.

Kaikella on tarkoituksensa – toivottavasti nyt tällainen koronaa vastaava jupakka ei ole vallalla ensi vuonna, kun huhtikuussa 2021 vietämme Ylivieskan kolmannen kirkon käyttöönsiunaamista. Se on valtakunnallisestikin merkittävä pääsiäistilaisuus, joka varmasti televisioidaan – olihan jo alkuperäisessä aikataulussa nyt adventtina 2020 YLE merkinnyt ohjelmistoonsa tämän kirkon. Eikä varmasti YLE jätä tilaisuutta käyttämättä, näin se on ilmoittanut tekevänsä, kun 4.4.2021 ohjelmistossa on tämä siunaaminen.

MIKKO NISKA

riviseurakuntalainen Ylivieskasta